



ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 61

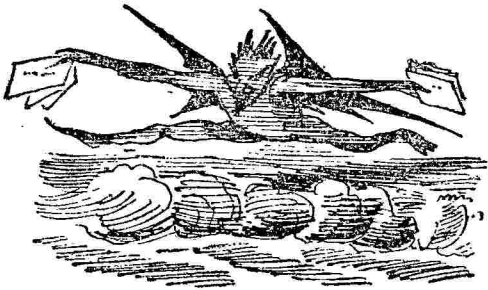
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΗΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΗΤ. 25

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 14 Μαρτίου 1876.



Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Τὴν καταφορὰν ὑμῶν κατὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Πύργα εἰς θέσιν καθηγητοῦ συγχωρήσατέ με νὰ εὔρω, ἂν ὄχι ἄδικον, τοῦλάχιστον ὑπερβολικὴν. Ταῦτα λέγων δὲν ἐννοῶ νὰ ὑπερασπίσω οὔτε τὰς ἀπολύτους ὀνομαστικὰς, οὔτε τὴν θεραπείαν τῆς φιλοξήνης δι' εὐχῶν εἰς τὸν Ἅγιον Τρύφωνα, οὔτε τὰ δλοκαυτώμακα καθούρων, οὔτε τὴν διὰ θαύματος θεραπείαν ὑπουργικοῦ νεανίσκου, οὔτε ἄλλην τινὰ τῶν ἐφευρέσεων, αἵτινες καθιστῶσι τὸν ἀξιότιμον κ. Πύργον ἰατροφιλόσοφον μοναδικόν. Ἀπ' ἐναντίας πληρέστατα συμφωνῶ μετ' ὑμῶν ὅτι τὰ ἀνωτέρω προσόντα ἀρμόζουσιν εἰς Χαλδαῖον μάντιν ἢ τὰς στρίγλας τοῦ Μακβέθ, πολὺ περισσύτερον ἢ εἰς καθηγητὴν πανεπιστημίου τοῦ λήγοντος δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὡς ἐκ τούτου δὲν διστάζω νὰ ὁμολογήσω ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ σχολὴ καὶ ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦσαν ἐν τῷ δικαίῳ αὐτῶν φωνάζουσαι ὡς ἐκδερόμενοι βαθρακοί. Παρὰ τοῦ «Α-

σμοδαίου» ἔμως, τοῦ ἔχοντος τὴν δύναμιν νὰ ἀφαιρῇ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ νὰ βλέπῃ τί γίνεται ὑπ' αὐτὰς, ἐδικαιοῦμην νὰ περιμένω ἐπιεικεστέραν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργικοῦ ὀλισθήματος, ἢ τοῦλάχιστον τὴν παραχώρησιν εἰς τὸν πταίσαντα τοῦ εὐεργετήματος τῶν circumstances atténuantes ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἐξηγηθῶ σαφέστερον χωρὶς νὰ ὑπερηδῆσω τὰ ὄρια τῆς ἐχευθείας, θέλω μεταχειρισθῆ τὸ σύστημα τοῦ ἀξιότιμου κ. Γ. Ζωχιῶ, καταφεύγων εἰς τὰ ἀνέκδοτα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας. Ὅτι ἡ πατρὶς τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ὅπως σήμερον πρωθυπουργός, οὕτω παρήγαγε τὸ πάλαι μεγάλους βασιλεῖς καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Ἀγησίλαον, τοῦτο γνωρίζετε βεβαίως. Μάθετε ἀκόμη ὅτι τὸν κλεινὸν ἄνακτα τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Ἀθηναῖος πρεσβευτὴς συνέλαβεν ἡμέραν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας του συμπαίζοντα μετὰ τοῦ τεκνίου του, ἔχοντα δηλαδὴ βάρβδον μετὰ τῶν σκελῶν του καὶ τρέχοντα οὕτω ἔριππον ἐπ' αὐτῆς πλησίον τοῦ παιδός. Τὸ θέαμα τῆς τοιαύτης τοῦ ἥρωος ἐνασχολήσεως ἐπροξένησε μεγάλην, ὡς ἦτον ἐπόμενον, τῷ πρεσβευτῇ ἰλαρότητα. Ἄλλ' ὁ Ἀγησίλαος, ἀφοῦ ἐρωτήσας τὸν ξένον ἔμαθεν ὅτι δὲν ἔχει τέκνα, εἶπεν αὐτῷ «*Αἰ ἦσο πατήρ δὲν ἤθελες εὔρει τὴν ἱσπασίαν μου γελοίαν*».

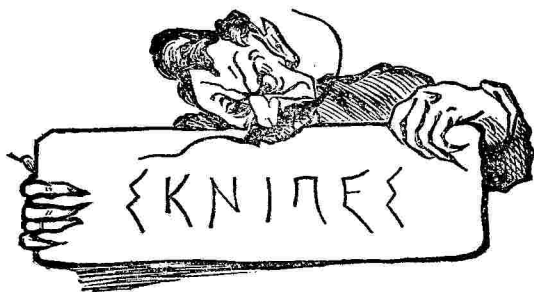
Συγχωρήσατέ με μετὰ τοῦτο νὰ παρατηρήσω καὶ εἰς ὑμᾶς, κ. Ἀσμοδαῖε, ὅτι, ἂν εἴχετε γυναῖκα, δὲν ἠθέλετε εὔρει τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Πύργα, γενόμενον ὅπως ἐγένετο, τοσοῦτον τερατώδη τὸν δὲ διορίσαντα αὐτὸν ἠθέλετε νομίσει ἄξιον μᾶλλον οἰκτίρμονος συμπαιθείας ἢ ἀσπλάγγχου καταρροῆς. Πάντες τοῦ κόσμου οἱ μ-

γάλοι φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ εἶναι σύμφωνα περὶ τούτου ὡς ἀπόδειξιν ἀρκοῦμαι νὰ συστήσω εἰς ὑμᾶς νὰ μελετήσητε τὸ κατωτέρω ἐκφραστικώτατον τετράστιχον ἐνὸς φίλου σας ἐθνικοῦ ποιητοῦ,

Εἶδα πελάγου σίφουνα, εἶδα γυναικεία ζάλη,
Κι' ἂν δὲν φοβήθηκα ποτὲ μὴ δὲ βρεθῆ ἀκρογιάλι;
Σ' τὸ ναύτη ποῦ κινδύνευε, ποιὸς θὰ βρεθῆ λιμνῶνας;
Νὰ δέχεται τὸν σύζυγον, στὰν τὸν τρώῃ χειμῶνας;

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς ἵνα σὰς πείσω ὅτι ἄνθρωπος ἄγαμος πραγματευόμενος τοιαῦτα ζητήματα, ὁμοιάζει τυφλὸν ὁμιλοῦντα περὶ χρωμάτων.

Ταπεινὸς δοῦλός σας
ΑΓΑΘΩΝ ΣΥΖΕΥΓΜΕΝΟΣ.



Δεινὴ κατ' αὐτὰς συγκροτεῖται μάχη μεταξὺ τῶν Κουμουνδουροζαϊμιστῶν καὶ τῶν Πέμπτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβρίπτουσι κατ' ἀλλήλων ὡς βόμβας τὰ ἑκατέρωθεν διορισθέντα εἰς δημοσίας θέσεις κτήνη. Οἱ Πέμπτοι πυροβολοῦσι Γαρδελίνους, Πύρλας, Παγκράτας καὶ Καραμάνους, οἱ δὲ ὑπουργικοὶ ἀποκρίνονται διὰ Κλαδάδων καὶ Βλακοπούλων. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κ. Δεληγεώργη ἀπέχουσι τοῦ ἀγῶνος, φοβούμενοι μὴ βίβῃ κατ' αὐτῶν ὁ κ. Βῶκος, ἱκανὸς διὰ τοῦ ὄγκου του ὀλόκληρον τὸ κόμμα νὰ πλακώσῃ, πρὸ πάντων ἂν γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ μετὰ τὸ γεῦμά του.

**

Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπισκοποῦν ὁ «Ἀσμοδαῖος», σκέπτεται μετὰ τινος μελαγχολίας πόσον ὑπέροχον καὶ ἀκαταμάχητον ἤθελεν εἶναι τὸ κόμμα ἐκεῖνο, τὸ μὴ προμηθεύσαν οὐδενὸς εἶδους τοιαῦτα πολεμεφόδια εἰς τοὺς ἀντιπάλους του.

**

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Πετροπόλεως» ἀναγινώσκω μὲν τὸ ἐξῆς. «Ἡ σύστασις πρεσβειῶν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς «Εὐρώπης ἀπεφασίσθη ἐν Κίνα δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ μηνῶν. Ἡ ἀποστολὴ ὁμῶς «τῶν πρέσβων ἀναβάλλεται, μὴ εὐρυσκομένων τῶν καταλλήλων προσώπων». Τοῦτο ἔχει καὶ ἡ Ἑλλάς κοινὸν μὲ τὴν Κίνα, ὡς τὸ θηρσειανὸν τάληρον μὲ τὴν Ἀβυσσινίαν.

**

*

Ἐπάρχουσι πράγματά τινα τοσοῦτον καθ' ἑαυτὰ ἐμφαντικὰ καὶ νόστιμα, ὥστε πᾶσα ἀπόπειρα προσθήκης εἰς ταῦτα σατυρικοῦ ἄλατος εἶναι ἐπίσης ματαία ὅσον «to add fresh perfume to the violet» ἦτοι τὸ «προσθέτειν γλυκὴν ἄρωμα εἰς τὸ ἴον», ὡς ἔλεγεν ὁ Σαιξπηρος. Τοιοῦτόν τι ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ παρρησία τοῦ Ἀγ. Πατρῶν Ἀβερκίου, ὅστις ἀπέτεινε τῷ φίλῳ του κ. Πατρινῶ ἐπιστολὴν πρὸς δημοσίευσιν, ἐν ἧ ὑπῆρχε ἡ ἀκόλουθος φράσις «Ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὀρκίζομαι ὅτι δὲν ἐδόθησαν χρήματα διὰ τὸν διορισμὸν μου εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πατρῶν.» Τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος ὁμολογεῖ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὅτι ἐδόθησαν χρήματα, ἦτοι ὅτι ἐν γνώσει καὶ πεποιοθῆσει ἐψευδόρηκσεν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Καὶ ἔπειτα ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἄνθρωποι ἰσχυριζόμενοι ὅτι οἱ ἡμέτεροι παπάδες εἶναι ἱερεῖς, καὶ μάλιστα ἐπικίνδυνοι!

**

*

Οἱ Αἰγύπτιοι ἔχουσι Νειλόμετρον ἂν ἐζητοῦμεν ἡμεῖς ἠθικόμετρον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὕψους τῆς ἡμετέρας ἠθικότητος, νομίζομεν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐργαλεῖον ἔπρεπε νὰ κατασκευασθῇ ἐπίτηδες διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὅπως τὸ δι' οἰνοπνεύματος θερμομέτρον διὰ τὰς πολικὰς χώρας, ὅπου ἡ θερμοκρασία εἶναι χαμηλοτέρα τῆς βευστότητος τοῦ ὑδραργύρου.

**

*

Καὶ τοι δὲν καταλεγόμεθα μετὰ τῶν θαυμαστῶν τοῦ κ. Κροκιδᾶ, ὅπως δῆποτε ἔμως πιστεύομεν ὅτι ἡ «Παλιγγενεσία» ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς ἀσπλάγχχνου εἰρωνείας παραβάλλουσα τὸ ὕψος αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῦ Ξενοφῶντος.

**

*

Ἡ ἐφημερὶς «Ἄσος» γράφει ἐνίοτε καὶ σωστά τινα πράγματα. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χάνωσι ταῦτα τὴν ἀξίαν των διερχόμενα διὰ τοιαύτης σάλπιγγος, ἔπρεπεν ὁ κ. συντάκτης νὰ προτάσῃ ὅλων του τῶν ἀρθρῶν τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο προοίμιον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἱεροκήρυκος «Τέκνα μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητά, ν' ἀκούετε τί σὰς λέγω, οὐδέποτε ὁμως νὰ ἐξετάζετε οὔτε τίς εἶμαι οὔτε τί κάμνω.»

**

*

Ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον ἔκρινεν εὐλογον νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῆς σημαίας του τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ σύμβολον «Ἀποκέντρωσις», πολλοὺς κατεβάλομεν κόπους ἵνα ἀνακαλύψωμεν διὰ τίνος ἄλλου τὸ ἀντικατέστησε, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπετύχομεν ὀδηγούμενοι, ἐκ τῶν καθεκάστην ἐν Ἀθήναις, Δαρφινῷ καὶ Παλαιῷ Φαλήρῳ τελετών. Ἡ Ἀποκέντρωσις ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ ῥητοῦ «Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αἴριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.»

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ